



IJSLAND

E I L A N D V A N V U U R E N I J S

Tekst en fotografie Saskia Schrijver & Jan-Willem Seip





“IJsland. Ga je daar fietsen? Met een tentje rondtrekken!? Zelfs met een fourwheeldrive rijden vind ik al spannend! En dan die kou, die wind ...”

Een ander vertelde ons op voorhand de halve waarheid. Dat het daar zo prachtig fietsen was, met een landschappelijke schoonheid om u tegen te zeggen. Toen we terug waren van onze vier weken fietstrip op IJsland (2013) vertelde hij het andere deel van zijn verhaal: “Ik ga dat niet voor een tweede keer doen; op de fiets op IJsland.” Gelukkig maar dat hij ons vooraf de halve waarheid heeft verteld.

Frustrerende strijd?

Waarom eigenlijk? Van wie ‘moeten’ wij daar fietsen? Voor wie doen we het? En moet het ‘af’? Het artikel in de Wereldfietser uit

de herfst van 2012 heeft een titel wat dit zo mooi verwoordt: Met de wind als dirigent. En zo hebben we het ook ervaren. Neem het zoals het komt en stel jezelf niet als doel dat je het hele land in 21 dagen rondgefietst moet hebben, want dat wordt dan vast geen fietsvakantie, maar een frustrerende strijd. Een strijd tegen de elementen water en wind. Wij hebben geluk gehad, want wij hadden op vrijwel alle stukken wind in de rug en maar tien procent van onze trip viel regen. Wat overheerst zijn verwondering, bewondering, betovering, trots en inspannende ontspanning. Kortom: een magnifieke ervaring!







Wegdek

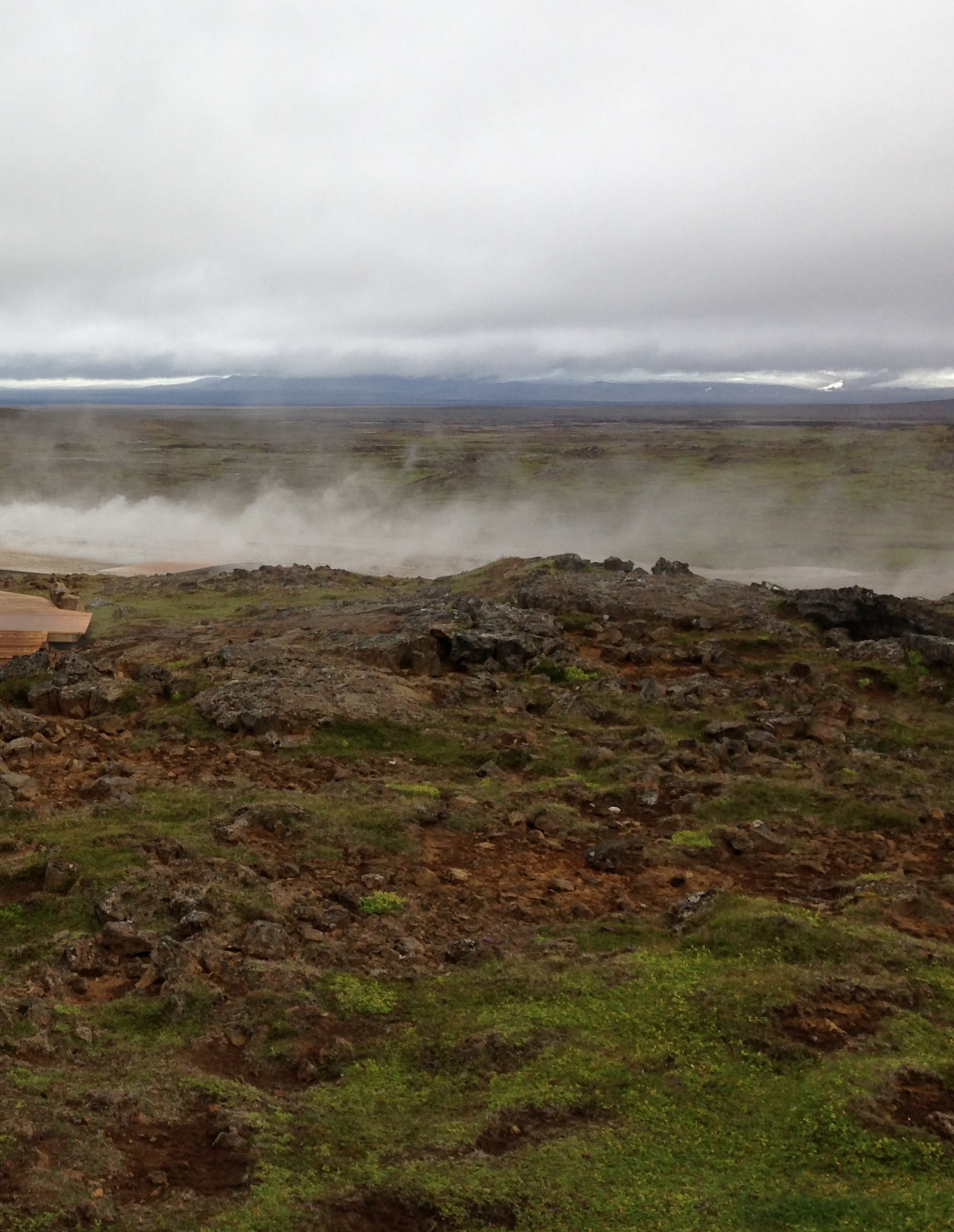
Als je de geasfalteerde rondweg neemt, dan ben je relatief snel het land rond. We hebben wat Amerikanen ontmoet die 150 kilometer per dag trappen op deze IJslandring. De ring rijdt, met wind in de rug, lekker en zo fiets je langs ijsschotsen, ijsmeren, vulkanen en lavalandschappen. Zodra je het asfalt verlaat, fiets je noodgedwongen in een ander tempo. De gravelachtige wegen lijken op een wasbord met daarin stenen. Met de wind in je rug moet je soms remmen om niet losgetrild te worden. Dan is 35 kilometer op een dag al een hele prestatie. Je bent druk met om je heen kijken naar de mooie, kale landschappen en naar het wegdek om de stenen en kuilen te ontwijken. Het is actief fietsen.

Landmannalaugar

Als je op IJsland wilt fietsen, ga dan sowieso naar Landmannalaugar! Dit is een dal in het binnenland van IJsland, ten oosten en niet ver van de beroemde vulkaan Hekla. Het dal is bekend vanwege zijn ryolietgesteente. De omringende ryolietbergen zijn zeer kleurrijk: geel, rood, bruin en grijsgroen.









Kenmerkend van dit gesteente is dat een klein beetje zonlicht de bergen als het ware doet oplichten, waardoor ze er vaak heel helder uitzien. Aan de voet van het lavaveld ontspringen hete en koude bronnen. De hete zwavelbronnen komen uit in een beekje zodat je hier ook bij koud weer uitstekend kunt baden. Er is daar een fijne, drukke, camping waar je nauwelijks een haring in de grond krijgt en je tent moet vastzetten met stenen. De weg F224 die door het gebied loopt, doorkruist talloze ijskoude riviertjes. Afhankelijk van het seizoen moet je door lage of hoge riviertjes waden. Toen wij de riviertjes doorkruisten, kwam het water niet hoger dan onze kuit. Fietssandalen of surfschoenen zijn aan te raden.

Kjölur

De Kjölur-route is een van de drie belangrijkste bergwegen die dwars door het desolate binnenland van IJsland voeren. Het is met zijn lengte van 165 kilometer de middelste van de drie. De kortste is de Kaldidalur-route, de langste gaat over de Sprengisandur-hoogvlakte. De Kjölur-route (formeel heet hij de Kjalvegur en heeft

“Als je op IJsland wilt fietsen, ga dan sowieso naar Landmannalaugar!”

wegnummer F35) begint in het zuiden van IJsland ter hoogte van de Gullfoss-waterval en eindigt vijf uur per auto later in het noorden vlakbij het Svínvatn-meer ten zuiden van Blönduós. De ongeasfalteerde weg van puin, gruis en gravel voert tussen de Langjökull- en Hofsjökull-gletsjers door.



Vijf uur met de auto betekende voor ons vier fietsdagen. En dat met windkracht 9 in de rug! Soms was een tent opzetten geen optie en sliep je, voor veel geld, in een houten wandelhut of container bij een ‘lodge’. Hoewel de weg niet de gevaarlijkste van de drie is, zijn er in het verleden dodelijke ongevallen voorgekomen, meestal ten gevolge van het feit dat het plaatselijke klimaat snel en sterk kan wisselen waarbij in het midden van de zomer sneeuwstormen kunnen ontstaan.

Van het begin tot het eind

Wij begonnen in Keflavik (vliegveld) en fietsten in een dag naar Reykjavik. Het eerste stuk op de 41 is te doen, maar hoe dichter je bij Reykjavik komt, hoe drukker het wordt. Wij vonden het laatste stuk erg onaangenaam om te fietsen. Ook Reykjavik weer uit was niet prettig fietsen. Hier ontdekten we wel wat meer fietspaden. Via Þingvellir, Geysir (Gullfoss) fietsen we naar Flúðir, Arnes en Hrauneyjar. Toen via de F208 in 3 dagen (Landmannalaugar) naar de 1. We fietsen over de Skeiðarársandur en de Breiðamerkursandur naar het





gletsermeer Jökulsárlón. Vanuit hier naar Höfn en Djúpivogur. In Djúpivogur pakten we de bus naar Akureyri. In Akureyri pakten we de 1 weer op richting Varmahlíð. We verlieten de 1 en maakten de doorsteek naar het zuiden via de Kjölur (F35) in vier dagen. In Gullfoss weer over asfalt. Het laatste stuk van de 35 richting de 1 wordt weer druk. Via Hveragerði, Þorlákshöfn, Grindavík naar Keflavík. Deze route (over de 427) is rustig en inmiddels helemaal geasfalteerd.

Tip

Trakteer jezelf op een dagje kuuroord in The Blue Lagoon. Ga er vroeg heen, want het wordt er druk, en dobber lekker in dit thermaalbad. De lunch is heerlijk. Al met al een traktatie voor je lichaam en geest na al die gedane inspanningen.

Fietsfeiten:

- 15 juli t/m 13 augustus 2013
- 21 fietsdagen, 7 rustdagen
- 1.268 kilometer gefietst
- 10.205 hoogtemeters geklommen



Lees meer fietsavonturen en bekijk filmpjes en foto's (o.a. over IJsland) op www.2peoplecycling.com

Bronnen:

<http://nl.wikipedia.org/wiki/Landmannalaugar>
<http://nl.wikipedia.org/wiki/Kj%C3%B6lur>